

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60

4 септември 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 293/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 293/02 Дело C-60/15 P: Решение на Съда (пети състав) от 13 юли 2017 г. — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Европейска комисия (Обжалване — Право на достъп до документите, държани от институциите на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп — Член 4, параграф 3, първа алинея — Защита на процеса на вземане на решения от тези институции — Околна среда — Орхуска конвенция — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — Обществен интерес от оповестяването на информация за околната среда — Изпратена от германските власти до Европейската комисия информация за инсталациите, които са разположени на германска територия и са обхванати от законодателството на Съюза относно схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Частично отказан достъп) 2

2017/C 293/03 Дело C-633/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединено кралство) — London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Освобождаване на доставките на услуги, тясно свързани със спорта — Член 133 — Изключване от режима на освобождаване при наличие на вероятност то да доведе до нарушаване на конкуренцията, поставяйки в неизгодно положение търговските предприятия, подлежащи на облагане с ДДС — Доставки на услуги от публичноправни нестопански организации) 3

2017/C 293/04	Дело C-651/15 P: Решение на Съда (шести състав) от 13 юли 2017 г. — Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) и др./Европейска комисия, Европейска агенция по химикали, Assogalvanica и др. (Обжалване — Регламент (ЕО) № 1907/2006 (REACH) — Член 58, параграф 2 — Разрешение — Вещества, пораждащи сериозно безпокойство — Освобождане — Регламент за изменение на приложение XIV към Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Включване на хромовия триоксид в списъка на подлежащите на разрешителен режим вещества)	3
2017/C 293/05	Дело C-701/15: Решение на Съда (девети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Италия) — Malpensa Logistica Europa SpA/SEA — Società Esercizi Aeorportuali SpA (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Транспорт — Понятие „разработване на дадена географска област за целите на осигуряване на летища или други терминални бази на превозвачите по въздух“ — Директиви 2004/17/ЕО и 96/67/ЕО — Национална правна уредба, която не предвижда предварителна процедура за възлагане на обществена поръчка за предоставянето на летищни площи)	4
2017/C 293/06	Дело C-76/16: Решение на Съда (втори състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Член 47, параграфи 1, 4 и 5 — Икономическо и финансово състояние на оферента — Директиви 89/665/ЕИО и 2007/66/ЕО — Съдебно обжалване на решение за отстраняване на оферент от процедура за възлагане на обществени поръчки — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита)	5
2017/C 293/07	Дело C-89/16: Решение на Съда (трети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa (Преюдициално запитване — Прилагане на схемите за социална сигурност — Работници мигранти — Лице, извършващо дейност като наето и като самостоятелно заето в две различни държави членки — Определяне на приложимото законодателство — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 13, параграф 3 — Регламент (ЕО) № 987/2009 — Член 14, параграф 5б — Член 16 — Действие на решенията на Административната комисия за координация на системите за социална сигурност — Недопустимост)	6
2017/C 293/08	Дело C-129/16: Решение на Съда (втори състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Преюдициално запитване — Околна среда — Членове 191 ДФЕС и 193 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Приложимост <i>ratione materiae</i> — Замърсяване на въздуха вследствие на незаконно изгаряне на отпадъци — Принцип „замърсителят плаща“ — Национална правна уредба, която предвижда солидарна отговорност на собственика на поземления имот, в който е настъпило замърсяването, и на замърсителя)	6
2017/C 293/09	Дело C-133/16: Решение на Съда (пети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons — Белгия) — Christian Ferenschild/JPC Motor SA (Преюдициално запитване — Продажба на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции — Директива 1999/44/ЕО — Член 5, параграф 1 — Срок на отговорност на продавача — Давностен срок — Член 7, параграф 1, втора алинея — Стоки втора употреба — Договорно ограничаване на отговорността на продавача)	7
2017/C 293/10	Дело C-151/16: Решение на Съда (първи състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB/Valstybinė mokescių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 14, параграф 1, буква в) — Освобождане на енергийните продукти, използвани като гориво за целите на корабоплаването във водите на Европейския съюз и за произвеждане на електроенергия на борда на плавателни съдове — Гориво, използвано от кораб, за да се придвижи на собствен ход от мястото, където е построен, до пристанище в друга държава членка за качване на първия му търговски товар там)	8

2017/C 293/11	Дело C-193/16: Решение на Съда (трети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Испания) — E/Subdelegación del Gobierno en Álava (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Член 27, параграф 2, втора алинея — Ограничения на правото на влизане и на правото на пребиваване на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве — Експулсиране на основания, свързани с обществения ред или с обществената сигурност — Поведение, което представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха за някой от основните интереси на обществото — Истинска и настояща заплаха — Понятие — Гражданин на Съюза, който пребивава в приемащата държава членка, където изтърпява наказание лишаване от свобода, наложено за повторни сексуални престъпления срещу малолетни и непълнолетни)	9
2017/C 293/12	Дело C-354/16: Решение на Съда (първи състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden — Германия) — Ute Kleinsteuber/Mars GmbH (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Членове 1, 2 и 6 — Равно третиране — Забрана за дискриминация, основана на пола — Пенсия по професионална пенсионна схема — Директива 97/81/ЕО — Рамково споразумение за работа при непълно работно време — Клауза 4, точки 1 и 2 — Ред и условия за изчисляване на придобитите пенсионни права — Правна уредба на държава членка — Различно третиране на работниците на непълно работно време)	9
2017/C 293/13	Дело C-368/16: Решение на Съда (осми състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Nøjesteret — Дания) — Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност по дела във връзка със застраховане — Национална правна уредба, предвиждаща при определени условия право на увреденото лице да предяви иск направо срещу застрахователя на отговорното за произшествието лице — Клауза за предоставяне на компетентност, сключена между застрахователя и причинителя на вредата)	10
2017/C 293/14	Дело C-388/16: Решение на Съда (десети състав) от 13 юли 2017 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения от държава членка — Неизпълнение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Имуществени санкции — Еднократно платима сума)	11
2017/C 293/15	Дело C-433/16: Решение на Съда (втори състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl (Преюдициално запитване — Съдебна компетентност по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Интелектуална собственост — Промислен дизайн на Общността — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Членове 81 и 82 — Иск за констатиране на липса на нарушение — Компетентност на съдилищата, произнасящи се по промишлените дизайни на Общността, на държавата членка по местоживеене на ответника)	11
2017/C 293/16	Дело C-231/17 P: Жалба, подадена на 3 май 2017 г. от Вацева срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 7 април 2017 г. по дело T-920/16, Вацева/Европейски съд по правата на човека	12
2017/C 293/17	Дело C-293/17: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 22 май 2017 г. — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland	12
2017/C 293/18	Дело C-294/17: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 22 май 2017 г. — Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Дело C-326/17: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 31 май 2017 г. — Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) и др./Z	16

2017/C 293/20	Дело C-330/17: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 2 юни 2017 г. — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Дело C-367/17: Преюдициално запитване от Bundespatentgericht (Германия), постъпило на 13 юни 2017 г. — S/EA и др.	17
2017/C 293/22	Дело C-369/17: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 16 юни 2017 г. — Ahmed Shajin/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	19
2017/C 293/23	Дело C-388/17: Преюдициално запитване от Högsta (Швеция), постъпило на 29 юни 2017 г. — Konkurrensverket/Sj AB	19
2017/C 293/24	Дело C-392/17: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea (Румъния), постъпило на 29 юни 2017 г. — Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA	20
2017/C 293/25	Дело C-399/17: Иск, предявен на 3 юли 2017 г. — Европейска комисия/Чешка република	20
2017/C 293/26	Дело C-404/17: Преюдициално запитване от Förvaltningsrätten i Malmö migrationsdomstolen (Швеция), постъпило на 6 юли 2017 г. — A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö	21
2017/C 293/27	Дело C-416/17: Иск, предявен на 10 юли 2017 г. — Европейска комисия/Френска република	22
2017/C 293/28	Дело C-419/17P: Жалба, подадена на 11 юли 2017 г. от Deza, a.s. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 май 2017 г. по дело T-115/15, Deza, a.s./ЕСНА	23
2017/C 293/29	Дело C-427/17: Иск, предявен на 14 юли 2017 г. — Европейска комисия/Ирландия	24
2017/C 293/30	Дело C-428/17 P: Жалба, подадена на 15 юли 2017 г. от Meta Group Srl срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 4 май 2017 г. по дело T-744/14, Meta Group/Комисия	25
2017/C 293/31	Дело C-450/17 P: Жалба, подадена на 26 юли 2017 г. от Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 16 май 2017 г. по дело T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank/Европейска централна банка	27

Общ съд

2017/C 293/32	Дело T-644/14: Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — ADR Center/Комисия (Финансова помощ — Обща програма „Основни права и правосъдие“ за периода 2007 — 2013 г. — Специална програма „Гражданско правосъдие“ — Жалба за отмяна — Решение, което представлява изпълнително основание — Член 299 ДФЕС — Компетентност на органа, приел акта — Принцип на добра администрация — Искане да бъде разпоредено на Комисията да изплати остатъка от сумата, дължима по силата на споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства — Частично изменение на квалификацията на жалбата — Арбитражна клауза — Компетентност на Общия съд — Допустими разходи)	29
2017/C 293/33	Дело T-143/15: Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Испания/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Испания — Отделени от производството преки помощи за референтните 2008 г. и 2009 г. — Недостатъци в системата за контрол — Определяне на извадките за проверка — Тежест на доказване — Помощи за развитие на селските райони в автономната област Кастилия и Леон за референтните 2009 г. и 2010 г. — Проверки на място — Ключови проверки — Пропорционалност)	29

2017/C 293/34	Дело T-287/16: Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Белгия/Комисия (ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Белгия — Възстановявания при износ — Липса на възстановяване, което е резултат от небрежност, отговорен за която е орган на държава членка — Неизчерпване на всички възможни способи за защита — Пропорционалност)	30
2017/C 293/35	Дело T-309/16: Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Cafés Pont/EUIPO — Giordano Vini (Art's Cafè) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Art's Cafè“ — Реално използване на марката — Член 15, параграф 1 и член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	31
2017/C 293/36	Дело T-780/16: Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Mediaexpert/EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „mediaexpert“ — По-ранна национална словна марка „mediaexpert“ — Относително основание за отказ — Член 53, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказване на съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната марка — Удостоверение за регистрация на по-ранната марка — Превод — Правила 37—39 и правило 98, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Оправдани правни очаквания)	31
2017/C 293/37	Дело T-812/14: Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — ВРС Lux 2 и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ на португалските органи за реструктурирането на финансовата институция Banco Espírito Santo — Създаване и капитализация на преходна банка — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на правен интерес — Недопустимост)	32
2017/C 293/38	Дело T-423/16: Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — De Masi/Комисия (Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно работата на групата „Кодекс за поведение (данъчно облагане на предприятията)“, създадена от Съвета — Отговор на първоначалните заявления след справедливо решение — Липса на потвърдително решение — Недопустимост)	32
2017/C 293/39	Дело T-716/16: Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — Pfizer и Pfizer santé familiale/Комисия (Жалба за отмяна — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Тарифна и статистическа номенклатура — Класиране в Комбинираната номенклатура — Тарифни подпозиции — Приложими мита за стоките, класирани в тези тарифни подпозиции — Подзаконов акт, който включва мерки за изпълнение — Липса на лично засягане — Недопустимост)	33
2017/C 293/40	Дело T-849/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — PGNiG Supply & Trading/Комисия (Обезпечително производство — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Искане на Bundesnetzagentur за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване от правилата на Съюза — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	34
2017/C 293/41	Дело T-883/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — Полша/Комисия (Обезпечително производство — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Искане на Bundesnetzagentur за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване от правилата на Съюза — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	34
2017/C 293/42	Дело T-130/17 R: Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Комисия (Обезпечително производство — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Искане на Bundesnetzagentur за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване от правилата на Съюза — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	35

2017/C 293/43	Дело T-131/17 R: Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — Argus Security Projects/ЕСВД (Обезпечително производство — ЕСВД — Събиране на вземане чрез прихващане — Искане за постановяване на временни мерки — Финансова вреда — Задължение за полагане на грижа — Липса на неотложност)	35
2017/C 293/44	Дело T-244/17 R: Определение на председателя на Общия съд от 20 юли 2017 г. — António Conde & Companhia/Комисия (Временни мерки — Риболовен кораб — Организация за риболов в северозападната част на Атлантическия океан — Допустимост — Молба за допускане на обезпечение — Липса на интерес)	36
2017/C 293/45	Дело T-392/17: Жалба, подадена на 14 юни 2017 г. — TE/Комисия	36
2017/C 293/46	Дело T-400/17: Жалба, подадена на 27 юни 2017 г. — Deza/Комисия	37
2017/C 293/47	Дело T-421/17: Жалба, подадена на 6 юли 2017 г. — Leino-Sandberg/Парламент	38
2017/C 293/48	Дело T-422/17: Жалба, подадена на 10 юли 2017 г. — UF/EPSO	38
2017/C 293/49	Дело T-443/17: Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — António Conde & Companhia/Комисия	39
2017/C 293/50	Дело T-86/15: Определение на Общия съд от 17 юли 2017 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил)	40
2017/C 293/51	Дело T-88/15: Определение на Общия съд от 17 юли 2017 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка на автомобилен радиатор)	40
2017/C 293/52	Дело T-38/17: Определение на Общия съд от 17 юли 2017 г. — DQ и др./Парламент	40
2017/C 293/53	Дело T-203/17: Определение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — GY/Комисия	41

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 293/01)

Последна публикация

ОВ С 283, 28.8.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 277, 21.8.2017 г.

ОВ С 269, 14.8.2017 г.

ОВ С 256, 7.8.2017 г.

ОВ С 249, 31.7.2017 г.

ОВ С 239, 24.7.2017 г.

ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 13 юли 2017 г. — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/
Европейска комисия

(Дело C-60/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Право на достъп до документите, държани от институциите на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп — Член 4, параграф 3, първа алинея — Защита на процеса на вземане на решения от тези институции — Околна среда — Орхуска конвенция — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — Обществен интерес от оповестяването на информация за околната среда — Изпратена от германските власти до Европейската комисия информация за инсталациите, които са разположени на германска територия и са обхванати от законодателството на Съюза относно схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Частично отказан достъп)

(2017/C 293/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (представители: S. Altenschmidt и P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart и P. Mihaylova)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 11 декември 2014 г., Saint-Gobain Glass Deutschland/Комисия (T-476/12, непубликувано, EU:T:2014:1059).
- 2) Отменя решение на Комисията от 17 януари 2013 г., с което тя отказва пълен достъп до списък, изпратен от Федерална република Германия до Комисията в процедура по член 15, параграф 1 от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, тъй като този документ съдържа информация за някои разположени на германска територия инсталации на SaintGobain, свързана с предварително разпределяне на квоти, както и с дейността и равнищата на капацитет от гледна точка на емисиите на въглероден диоксид (CO₂) в периода 2005—2010 г., с ефективността на инсталациите и предварително разпределените годишни квоти за емисии за периода 2013—2020 г.
- 3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски, направени от SaintGobain Glass Deutschland GmbH в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединено кралство) — London Borough of Ealing/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-633/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Освобождаване на доставките на услуги, тясно свързани със спорта — Член 133 — Изключване от режима на освобождаване при наличие на вероятност то да доведе до нарушаване на конкуренцията, поставяйки в неизгодно положение търговските предприятия, подлежащи на облагане с ДДС — Доставки на услуги от публичноправни нестопански организации)

(2017/С 293/03)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: London Borough of Ealing

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Диспозитив

- 1) Член 133, втора алинея от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която поставя предоставянето на освобождаването от данък върху добавената стойност (ДДС) на публичноправни организации, осъществяващи доставки на услуги, тясно свързани със спорта или физическото възпитание, по смисъла на член 132, параграф 1, буква м) от посочената директива, в зависимост от спазването на условието, предвидено в член 133, първа алинея, буква г) от тази директива, при положение че, от една страна, от 1 януари 1989 г. тази държава членка не е облагала с ДДС всички тези доставки на услуги, и от друга страна, че доставките на посочените услуги не са били освободени от ДДС, преди да бъде наложено спазването на това условие.
- 2) Член 133, втора алинея от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която поставя предоставянето на освобождаването от ДДС на публичноправните нестопански организации, осъществяващи доставки на услуги, тясно свързани със спорта или физическото възпитание по смисъла на член 132, параграф 1, буква м) от посочената директива, в зависимост от спазването на условието, предвидено в член 133, първа алинея, буква г) от същата директива, без да прилага това условие също и по отношение на нестопанските организации, различни от публичноправни субекти, осъществяващи такива доставки на услуги.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 13 юли 2017 г. — Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) и др./Европейска комисия, Европейска агенция по химикали, Assogalvanica и др.

(Дело C-651/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 1907/2006 (REACH) — Член 58, параграф 2 — Разрешение — Вещества, пораждащи сериозно безпокойство — Освобождаване — Регламент за изменение на приложение XIV към Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Включване на хромовия триоксид в списъка на подлежащите на разрешителен режим вещества)

(2017/С 293/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentinum GmbH, и други страни (пълен списък в жалбата) (представители: С. Mereu, адвокат, J. Beck, Solicitor)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: К. Mifsud-Bonnici и К. Talabér-Ritz), Европейска агенция по химикали (ECHA) (представители: W. Broere и М. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS), и други страни (пълнен списък в жалбата) (представители: С. Mereu, адвокат, J. Beck, Solicitor)

Встъпила страна в подкрепа на Европейската комисия: Френска република (представители: D. Colas и J. Traband)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) и другите жалбоподатели, чиито наименования са посочени в приложение I към настоящото решение, да понесат, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Френската република и Европейската агенция по химикали (ECHA) понесат направените от тях съдебни разноски

⁽¹⁾ ОВ С 78, 29.2.2016 г.

Решение на Съда (девети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Италия) — Malpensa Logistica Europa SpA/SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA

(Дело C-701/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Транспорт — Понятие „разработване на дадена географска област за целите на осигуряване на летища или други терминални бази на превозвачите по въздух“ — Директиви 2004/17/ЕО и 96/67/ЕО — Национална правна уредба, която не предвижда предварителна процедура за възлагане на обществена поръчка за предоставянето на летищни площи)

(2017/С 293/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Malpensa Logistica Europa SpA

Ответник: SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA

в присъствието на: Beta-Trans SpA

Диспозитив

Член 7 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която не предвижда предварителна процедура за възлагане на обществена поръчка за предоставяне, включително и временно, на площи за наземно обслужване на летищата, без управляващата организация на летището да плаща възнаграждение за това.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie

(Дело C-76/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Член 47, параграфи 1, 4 и 5 — Икономическо и финансово състояние на оферента — Директиви 89/665/ЕИО и 2007/66/ЕО — Съдебно обжалване на решение за отстраняване на оферент от процедура за възлагане на обществени поръчки — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита)

(2017/C 293/06)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподатели: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Ответник: Úrad pre verejné obstarávanie

в присъствието на: Slovenský futbalový zväz

Диспозитив

- 1) Член 47, параграф 1, буква а) и параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги следва да се тълкува в смисъл, че допуска възлагащият орган да отстрани оферент от обществена поръчка, с мотива че последният не изпълнява условието относно икономическото и финансовото състояние, определено в обявлението за обществената поръчка и свързано с представянето на декларация от банкова институция, според която последната се задължава да отпусне кредит в определения в обявлението за обществена поръчка размер и да гарантира на оферента, че през целия срок на изпълнение на поръчката той ще разполага с тази сума.
- 2) Член 47, параграф 5 от Директива 2004/18 трябва да се тълкува в смисъл, че когато обявление за обществена поръчка изисква представянето на декларация от банкова институция, според която последната се задължава да отпусне кредит в определения в това обявление за обществена поръчка размер и да гарантира, че през целия срок на изпълнение на поръчката оферентът ще разполага с тази сума, обстоятелството, че банковите институции, към които се е обърнал оферентът, не считат, че са в състояние да му издадат декларация с така уточненото съдържание, може да представлява „обективна причина“ по смисъла на този член, който разрешава на оферента при нужда да докаже икономическото и финансовото си състояние с всеки друг документ, който възлагащият орган приеме за подходящ, стига за този оферент да е било обективно невъзможно да представи исканите от възлагащия орган документи, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ C 270, 25.7.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa

(Дело C-89/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Прилагане на схемите за социална сигурност — Работници мигранти — Лице, извършващо дейност като наето и като самостоятелно заето в две различни държави членки — Определяне на приложимото законодателство — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 13, параграф 3 — Регламент (ЕО) № 987/2009 — Член 14, параграф 5б — Член 16 — Действие на решенията на Административната комисия за координация на системите за социална сигурност — Недопустимост)

(2017/С 293/07)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Radosław Szoja

Ответник: Sociálna poisťovňa

в присъствието на: WEBUNG, s.r.o.

Диспозитив

Член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г., трябва да се тълкува в смисъл, че при определянето на националното законодателство, приложимо по силата на тази разпоредба по отношение на лице, което като жалбоподателя в главното производство обичайно извършва дейност като наето и като самостоятелно заето лице в различни държави членки, следва да се държи сметка за изискванията, посочени в член 14, параграф 5б и член 16 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004, изменен с Регламент № 465/2012.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 17.5.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Дело C-129/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Членове 191 ДФЕС и 193 ДФЕС — Директива 2004/35/ЕО — Приложимост *ratione materiae* — Запърсяване на въздуха вследствие на незаконно изгаряне на отпадъци — Принцип „запърсявателят плаща“ — Национална правна уредба, която предвижда солидарна отговорност на собственика на поземления илот, в който е настъпило запърсяването, и на запърсявателя)

(2017/С 293/08)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Ответник: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Диспозитив

- 1) Разпоредбите на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети във връзка с членове 191 ДФЕС и 193 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че доколкото разглежданата в главното производство хипотеза попада в обхвата на Директива 2004/35, което запитващата юрисдикция следва да провери, тези разпоредби допускат национална правна уредба като приложимата в главното производство, съгласно която наред с операторите, ползвачи илотите, в които е настъпило незаконно замърсяване, солидарна отговорност за тази екологична щета носят и друга категория лица, а именно собствениците на илотите, без да се изисква да е установено наличието на причинна връзка между поведението на собствениците и констатираната щета, при условие че тази правна уредба е в съответствие с общите принципи на правото на Съюза и с всички релевантни разпоредби на Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС и на актовете от вторичното право на Съюза.
- 2) Член 16 от Директива 2004/35 и член 193 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че доколкото разглежданата в главното производство хипотеза попада в обхвата на Директива 2004/35, те допускат национална правна уредба като приложимата в главното производство, съгласно която собствениците на илоти, в които е настъпило незаконно замърсяване, не само носят солидарна отговорност за тази екологична щета заедно с операторите, ползвачи илотите, но и могат да бъдат наказани с глоба от страна на компетентния национален орган, при условие че тази правна уредба е годна да допринесе за осъществяването на целта за засилена защита и при условие че правилата за определянето на размера на глобата не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел, което националната юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (пети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons — Белгия) — Christian Ferenschild/JPC Motor SA

(Дело C-133/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Продажба на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции — Директива 1999/44/ЕО — Член 5, параграф 1 — Срок на отговорност на продавача — Давностен срок — Член 7, параграф 1, втора алинея — Стоки втора употреба — Договорно ограничаване на отговорността на продавача)

(2017/C 293/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christian Ferenschild

Ответник: JPC Motor SA

Диспозитив

Член 5, параграф 1 и член 7, параграф 1, втора алинея от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правило на държава членка, което позволява давностният срок за погасяване на правото на иск на потребителя да бъде с продължителност под две години, считано от доставката на стоката, когато посочената държава членка е приложила предвидената във втората от тези разпоредби възможност и продавачът и потребителят са уговорили срок на отговорност на продавача за съответната стока втора употреба, по-кратък от две години, а именно една година.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-151/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 14, параграф 1, буква в) — Освобождаване на енергийните продукти, използвани като гориво за целите на корабоплаването във водите на Европейския съюз и за произвеждане на електроенергия на борда на плавателни съдове — Гориво, използвано от кораб, за да се придвижи на собствен ход от мястото, където е построен, до пристанище в друга държава членка за качване на първия му търговски товар там)

(2017/С 293/10)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB

Отговорник: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Диспозитив

- 1) Член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване е приложимо спрямо гориво, използвано за плаването на кораб без товар от пристанище в една държава членка, в конкретния случай пристанището, където е построен корабът, до пристанище в друга държава членка, за да се натоварят там стоки, които след това трябва да се превозят до пристанище в трета държава членка.
- 2) Член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която изключва прилагането на предвиденото в тази разпоредба освобождаване, на основание че снабдяването на кораб с енергийни продукти е било извършено, без да са спазени предвидените в посочената правна уредба формални изисквания, независимо че снабдяването е в съответствие с всички условия за прилагане, предвидени в посочената разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Испания) — E/Subdelegación del Gobierno en Álava

(Дело C-193/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Член 27, параграф 2, втора алинея — Ограничения на правото на влизане и на правото на пребиваване на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве — Експулсиране на основания, свързани с обществения ред или с обществената сигурност — Поведение, което представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха за някой от основните интереси на обществото — Истинска и настояща заплаха — Понятие — Гражданин на Съюза, който пребивава в приемащата държава членка, където изтърпява наказание лишаване от свобода, наложено за повторни сексуални престъпления срещу малолетни и непълнолетни)

(2017/C 293/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: E

Ответник: Subdelegación del Gobierno en Álava

Диспозитив

Член 27, параграф 2, втора алинея от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че дадено лице се намира в затвор в момента на приетане на решението за експулсиране без перспектива за освобождаване в близко бъдеще, не изключва възможността в конкретния случай поведението му да представлява истинска и настояща по характер заплаха за някой от основните интереси на обществото в приемащата държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 251, 11.7.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden — Германия) — Ute Kleinsteuber/Mars GmbH

(Дело C-354/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Членове 1, 2 и 6 — Равно третиране — Забрана за дискриминация, основана на пола — Пенсия по професионална пенсионна схема — Директива 97/81/ЕО — Рамково споразумение за работа при непълно работно време — Клауза 4, точки 1 и 2 — Ред и условия за изчисляване на придобитите пенсионни права — Правна уредба на държава членка — Различно третиране на работниците на непълно работно време)

(2017/C 293/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Verden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ute Kleinsteuber

Ответник: Mars GmbH

Диспозитив

- 1) Клауза 4, точки 1 и 2 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, сключено на 6 юни 1997 г., което се намира в приложението към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), с измененията, и член 4 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която при изчисляването на размера на пенсията по професионална пенсионна схема прави разлика между трудов доход под осигурителния таван по задължителното пенсионно осигуряване и такъв над този таван, и която в случаите на доходи от работа на непълно работно време не прилага подход, при който най-напред се установява размерът на дохода, изплащан при съответна работа на пълно работно време, оттам се установяват частите над и под осигурителния таван, и накрая това съотношение се прилага към намаления доход от работата на непълно работно време.
- 2) Клауза 4, точки 1 и 2 от посоченото споразумение и член 4 от Директива 2006/54 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която при изчисляването на размера на пенсията по професионална пенсионна схема на служител, работил и на пълно, и на непълно работно време, определя уеднаквена степен на трудовата заетост за цялата продължителност на трудовото правоотношение, стига този метод за изчисляване на пенсията да не нарушава правилото *pro rata temporis*. Запитващата юрисдикция следва да провери дали това е така.
- 3) Членове 1 и 2 и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която размерът на пенсията по професионална пенсионна схема съответства на съотношението между прослуженото време и продължителността на периода от започване на работа в съответното предприятие до достигане на общата възраст за пенсиониране по задължителното пенсионно осигуряване, и съгласно която се ограничава максималният брой прослужени години, които може да се зачетат.

⁽¹⁾ ОВ С 350, 26.9.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Нøjesteret — Дания) — Assens Havn/Navigators Management (UK) Limited

(Дело C-368/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност по дела във връзка със застраховане — Национална правна уредба, предвиждаща при определени условия право на увреденото лице да предави иск направо срещу застрахователя на отговорното за произшествието лице — Клауза за предоставяне на компетентност, сключена между застрахователя и причинителя на вредата)

(2017/C 293/13)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Нøjesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Assens Havn

Ответник: Navigators Management (UK) Limited

Диспозитив

Член 13, точка 5 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, разгледан във връзка с член 14, точка 2, буква а) от този регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че увредено лице, което има пряк иск срещу застрахователя на причинителя на претърпяната от него вреда, не е обвързано от клаузата за предоставяне на компетентност, сключена между този застраховател и този причинител на вредата.

(¹) ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 13 юли 2017 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-388/16) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения от държава членка — Неизпълнение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Илуцествени санкции — Еднократно платима сума)

(2017/C 293/14)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Nicolae и S. Pardo Quintillán)

Ответник: Кралство Испания (представители: M. A. Sampol Pucurull и A. Rubio González)

Диспозитив

- 1) Като не е приело, към датата, на която е изтекъл срокът, определен в официалното уведомително писмо на Европейската комисия, тоест 20 септември 2015 г., необходимите мерки за изпълнението на решението от 11 декември 2014 г., Комисия/Испания (C-576/13, непубликувано, EU:C:2014:2430), Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.
- 2) Осъжда Кралство Испания да заплати на Европейската комисия еднократно платима сума от 3 милиона евро.
- 3) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 314, 29.8.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl

(Дело C-433/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебна компетентност по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Интелектуална собственост — Промислен дизайн на Общността — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Членове 81 и 82 — Иск за констатиране на липса на нарушение — Компетентност на съдилищата, произнасящи се по промишлените дизайни на Общността, на държавата членка по местоживее на ответника)

(2017/C 293/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bayerische Motoren Werke AG

Ответник: Acacia Srl

Диспозитив

- 1) Член 24 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че възражение, изведено от липсата на компетентност на сезирания съд, повдигнато с първото защитно действие при условията на евентуалност спрямо други процесуални възражения, повдигнати със същото действие, не би могло да се счита за приемане на компетентността на сезирания съд и следователно не води до пророгация на компетентност по силата на този член.
- 2) Член 82 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че когато ответникът има местоживее в държава — членка на Европейския съюз, искове за констатиране на липса на нарушение, посочени в член 81, буква б) от този регламент, трябва се предявят пред съдилищата на тази държава членка, произнасящи се по промишлените дизайни, освен ако няма пророгация на компетентността по смисъла на член 23 или член 24 от Регламент № 44/2001 и без да се засягат случаите на висящ процес и на свързани искове, посочени в тези регламенти.
- 3) Прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност не се прилага към искове за констатиране на липса на нарушение по член 81, буква б) от Регламент № 6/2002.
- 4) Прогласеното в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 правило за компетентност не се прилага към исканията за констатиране на злоупотреба с господстващо положение и на нелоялна конкуренция, които са свързани с иск за констатиране на липса на нарушение на промишлен дизайн на Общността, доколкото уважаването на тези искания предполага да се уважи този иск за констатиране на липса на нарушение.

⁽¹⁾ ОВ С 410, 7.11.2016. г.

Жалба, подадена на 3 май 2017 г. от Вацева срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 7 април 2017 г. по дело T-920/16, Вацева/Европейски съд по правата на човека

(Дело C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Вацева (представител: К. Младенова, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски съд по правата на човека

С определение от 6 юли 2017 г. Съдът (осми състав) приема, че жалбата е недопустима.

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 22 май 2017 г. — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Дело C-293/17)

(2017/C 293/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Ответници: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли дейност, която не попада в обхвата на понятието „проект“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2011/92/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда [...], защото не съставлява физическа намеса в естествената околна среда, да представлява проект по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна [...], тъй като може да окаже значително влияние върху територия от „Натура 2000“?
- 2) Ако се приеме, че разпръскването на тор съставлява проект, и при положение че това разпръскване е било извършвано редовно, преди член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...] да започне да се прилага по отношение на дадена територия от „Натура 2000“, и продължава да се извършва и към настоящия момент, следва ли да се констатира, че става дума за един и същ проект, въпреки че невинаги се наторяват едни и същи земи, в едни и същи количества и по едни и същи техники?

За преценката дали става дума за един и същ проект релевантно ли е обстоятелството, че азотните отлагания в резултат от разпръскването на тор не са се увеличавали, откакто член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...] започва да се прилага по отношение на територията от „Натура 2000“?

- 3) Допуска ли член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...] законодателна уредба, съгласно която определена дейност, която е неразделно свързана с даден проект и съответно трябва да се разглежда като проект, например пашата на добитък в млекопроизводително стопанство, е освободена от изискването за разрешение и съответно не се нуждае от отделно одобряване, по съображение че преди приемането на законодателната уредба е извършена оценка на въздействието на тази допускана без разрешение дейност?
 - 3а) Допуска ли член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...] законодателна уредба, съгласно която определена категория проекти, например разпръскването на тор, са освободени от изискването за разрешение и съответно се допускат без отделно одобряване, по съображение че преди приемането на законодателната уредба е извършена оценка на въздействието на тези допускани без разрешение проекти?
- 4) Отговаря ли на изискванията по член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...] оценката на въздействието, въз основа на която по отношение на пашата на добитък и разпръскването на тор е въведено изключение от изискването за разрешение и в която се вземат предвид действителният и очакваният обхват и интензитет на тези дейности и се стига до извода, че средно погледнато, увеличаването на азотните отлагания от тези дейности може да се смята за изключено?
 - 4а) В това отношение от значение ли е обстоятелството, че изключението от изискването за разрешение е свързано с Programma Aanpak Stikstof 2015—2021 (Програмен подход за азотните отлагания за периода 2015—2021 г., наричан по-нататък „PAS“), който се основава на допускане за намаляване на кумулативните азотни отлагания по отношение на азоточувствителните природни ресурси в териториите от „Натура 2000“, и че в рамките на PAS се провежда годишен мониторинг на промените в отлаганията в териториите от „Натура 2000“ и ако намаляването се окаже по-неблагоприятно в сравнение с допусканията в оценката на въздействието на програмата, се извършват евентуално необходимите адаптации?
- 5) Когато за програма като Programma Aanpak Stikstof 2015—2021 се извършва оценка на въздействието по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...], може ли да се взема предвид положителният ефект върху съществуващите райони с типове местообитания и местообитания на видове, пораздан от консервационни мерки и подходящи мерки, взети във връзка със задълженията по член 6, параграфи 1 и 2 от тази директива?
 - 5а) При утвърдителен отговор на петия въпрос, може ли при оценката на въздействието на програма да се взема предвид положителният ефект от консервационни мерки и подходящи мерки, ако към момента на извършване на оценката на въздействието тези мерки все още не са приложени и положителният ефект все още не е настъпил?

В това отношение, ако се приеме, че оценката на въздействието съдържа окончателни констатации относно ефекта от посочените мерки въз основа на най-добрите научни познания в съответната област, от значение ли е обстоятелството, че се провежда мониторинг на прилагането и резултата от мерките и ако той покаже, че ефектът е по-неблагоприятен в сравнение с допусканията в оценката на въздействието, се извършват евентуално необходимите адаптации?

- 6) Може ли положителният ефект от автономното намаляване на азотните отлагания, което вероятно ще настъпи през периода на прилагане на Programma Aanpak Stikstof 2015—2021, да бъде взет предвид при оценката на въздействието по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...]?

В това отношение, ако се приеме, че оценката на въздействието съдържа окончателни констатации относно тези промени въз основа на най-добрите научни познания в съответната област, от значение ли е обстоятелството, че се провежда мониторинг на автономното намаляване на азотните отлагания и ако той покаже, че намаляването е по-неблагоприятно в сравнение с допусканията в оценката на въздействието, се извършват евентуално необходимите адаптации?

- 7) Може ли възстановителните мерки, взети в рамките на програма като Programma Aanpak Stikstof 2015—2021 с цел да се предотврати вредното въздействие на определен замърсяващ фактор, например азотните отлагания, върху съществуващите райони с типове местообитания или местообитания на видове, да се разглеждат като мярка за защита по смисъла на точка 28 от решение на Съда от 15 май 2014 г., *Briels и др.* (С-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), мярка, която може да се взема предвид при оценка на въздействието по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...]?

7а) При утвърдителен отговор на седмия въпрос, може ли при оценката на въздействието да се взема предвид положителният ефект от мерки за защита, които може да се вземат предвид при тази оценка на въздействието, ако към момента на извършване на оценката на въздействието тези мерки все още не са приложени и положителният ефект все още не е настъпил?

В това отношение, ако се приеме, че оценката на въздействието съдържа окончателни констатации относно ефекта от посочените мерки въз основа на най-добрите научни познания в съответната област, от значение ли е обстоятелството, че се провежда мониторинг на прилагането и резултата от мерките и ако той покаже, че ефектът е по-неблагоприятен в сравнение с допусканията в оценката на въздействието, се извършват евентуално необходимите адаптации?

- 8) Трябва ли да се приеме, че правомощието за възлагане на задължения по смисъла на член 2.4 от *Wet natuurbescherming* (Закон за опазването на природата), което компетентният орган следва да упражни по отношение на пашата на добитък и разпръскването на тор, когато това е необходимо с оглед на целите за съхраняването на дадена територия от „Натура 2000“, съставлява превантивен механизъм, който е достатъчен за транспонирането на член 6, параграф 2 от Директива 92/43/ЕИО [...]?

⁽¹⁾ ОВ L 26, 2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 22 май 2017 г. —
Stichting Werkgroep Behoud de Peel/College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

(Дело С-294/17)

(2017/С 293/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Отговорник: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 6, параграфи 2 и 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета [...] от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽¹⁾ законодателна уредба, съгласно която проектите и другите дейности, генериращи азотни отлагания под определен праг или определена гранична стойност, са освободени от изискването за разрешение и следователно не се нуждаят от отделно одобряване, по съображение че преди приемането на тази законодателна уредба е извършена оценка на съвкупното въздействие на всички проекти и други дейности, за които ще може да се прилага уредбата?
- 2) Допуска ли член 6, параграфи 2 и 3 от Директива 92/43/ЕИО [...] оценката на въздействието за програма, в рамките на която е оценено определено общо количество азотни отлагания, да се приеме за основание за издаването на разрешение (за отделно одобряване) на проект или друга дейност, генериращ(а) азотни отлагания в границите на квотата за отлагане, оценена в рамките на програмата?
- 3) Когато за програма като Programma Aanpak Stikstof 2015—2021 се извършва оценка на въздействието по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...], може ли да се взема предвид положителният ефект върху съществуващите райони с типове местообитания и местообитания на видове, пораздан от консервационни мерки и подходящи мерки, взети във връзка със задълженията по член 6, параграфи 1 и 2 от тази директива?
 - 3а) При утвърдителен отговор на третия въпрос, може ли при оценката на въздействието да се взема предвид положителният ефект от консервационни мерки и подходящи мерки, ако към момента на извършване на оценката на въздействието тези мерки все още не са приложени и положителният ефект все още не е настъпил?

В това отношение, ако се приеме, че оценката на въздействието съдържа окончателни констатации относно ефекта от посочените мерки въз основа на най-добрите научни познания в съответната област, от значение ли е обстоятелството, че се провежда мониторинг на прилагането и резултата от мерките и ако той покаже, че ефектът е по-неблагоприятен в сравнение с допусканията в оценката на въздействието, се извършват евентуално необходимите адаптации?

- 4) Може ли положителният ефект от автономното намаляване на азотните отлагания, което вероятно ще настъпи през периода на прилагане на Programma Aanpak Stikstof 2015—2021, да бъде взет предвид при оценката на въздействието по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...]?

В това отношение, ако се приеме, че оценката на въздействието съдържа окончателни констатации относно тези промени въз основа на най-добрите научни познания в съответната област, от значение ли е обстоятелството, че се провежда мониторинг на автономното намаляване на азотните отлагания и ако той покаже, че намаляването е по-неблагоприятно в сравнение с допусканията в оценката на въздействието, се извършват евентуално необходимите адаптации?

- 5) Може ли възстановителните мерки, взети в рамките на Programma Aanpak Stikstof 2015—2021 с цел да се предотврати вредното въздействие на определен замърсяващ фактор, например азотните отлагания, върху съществуващите райони с типове местообитания или местообитания на видове, да се разглеждат като мярка за защита по смисъла на точка 28 от решение на Съда от 15 май 2014 г., *Briels* и др. (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330), мярка, която може да се взема предвид при оценка на въздействието по смисъла на член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО [...]?
 - 5а) При утвърдителен отговор на петия въпрос, може ли при оценката на въздействието да се взема предвид положителният ефект от мерки за защита, които се вземат предвид при тази оценка на въздействието, ако към момента на извършване на оценката на въздействието тези мерки все още не са приложени и положителният ефект все още не е настъпил?

В това отношение, ако се приеме, че оценката на въздействието съдържа окончателни констатации относно ефекта от посочените мерки въз основа на най-добрите научни познания в съответната област, от значение ли е обстоятелството, че се провежда мониторинг на прилагането и резултата от мерките и ако той покаже, че ефектът е по-неблагоприятен в сравнение с допусканията в оценката на въздействието, се извършват евентуално необходимите адаптации?

⁽¹⁾ ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 31 май 2017 г. — *Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) и др./Z*

(Дело C-326/17)

(2017/C 293/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW)*, X, Y

Ответник: Z

Преюдициални въпроси

- 1) Приложима ли е Директива 1999/37/ЕО на Съвета от 29 април 1999 година относно документите за регистрация на превозни средства ⁽¹⁾ по отношение на моторни превозни средства, които са съществували още преди 29 април 2009 г. — датата, от която държавите членки трябва да прилагат законовите и подзаконовите разпоредби, с които е транспонирана Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) ⁽²⁾?
- 2) Следва ли преустроено моторно превозно средство, чиито съществени компоненти, от една страна, са съществували преди датата, от която започва да се прилага Директива 2007/46 и, от друга страна, са добавени едва след датата, от която започва да се прилага тази директива, да се смята за моторно превозно средство което е съществувало още преди датата, от която започва да се прилага Директива 2007/46, или става въпрос за моторно превозно средство, което е произведено едва след датата, от която започва да се прилага Директивата?
- 3) Изискването за регистрация по смисъла на член 4 от Директива 1999/37, прилага ли се неограничено на основание на член 3, параграф 2 от същата директива, когато в свидетелството за регистрация по отношение на някои кодове на Общността (които съгласно приложенията към директивата следва да бъдат посочени) не са вписани данни, тъй като те могат лесно да бъдат установени?
- 4) Допуска ли член 4 от Директива 1999/37 да бъде признато издадено от друга държава членка свидетелство за регистрация, като въпреки това превозното средство бъде подложено на технически преглед по смисъла на член 24, параграф 6 от Директива 2007/46, и ако превозното средство не отговаря на техническите разпоредби на държавата членка, да бъде отказано издаването на свидетелство за регистрация?

⁽¹⁾ ОВ L 138, 1999 г.; Специално издание на български език, глава 7, том 7, стр. 74.

⁽²⁾ ОВ L 263, 2007 г.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 2 юни 2017 г. — *Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V./Germanwings GmbH*

(Дело C-330/17)

(2017/C 293/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.*

Ответник: *Germanwings GmbH*

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли въздухоплавателните тарифи за вътреобщностни въздухоплавателни услуги, които тарифи е необходимо да се посочват съгласно член 23, параграф 1, второ и трето изречение от Регламент № 1008/2008/ЕО ⁽¹⁾, да бъдат в определена валута, ако не са в евро?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

В каква местна валута могат да бъдат посочени тарифите по член 2, точка 18 и член 23, параграф 1, второ и трето изречение от Регламент № 1008/2008/ЕО, когато установен в една държава членка (в случая Германия) въздушен превозвач рекламира и предлага на потребител в интернет въздухоплавателна услуга с място на излитане в друга държава членка (в случая Обединеното кралство)?

Във връзка с това релевантно ли е, че за предложението се използва интернет адрес със специфичен за определена страна домейн от първо ниво (в случая www.germanwings.de), който насочва към държавата членка по седалището на въздушния превозвач, и че потребителят пребивава в тази държава членка?

Има ли значение, че всички или повечето въздушни превозвачи посочват съответните цени в местната валута, използвана в мястото на излитане?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, 2008 г., стр. 3).

**Преюдициално запитване от Bundespatentgericht (Германия), постъпило на 13 юни 2017 г. — S/EA
и др.**

(Дело C-367/17)

(2017/C 293/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: S

Ответници: EA, EB, EC

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли решението по подадена на 15 февруари 2007 г. до компетентния национален орган (в случая Deutsches Patent- und Markenamt) (Германско ведомство за патенти и марки) заявка за промяна в спецификацията на защитено географско указание, в смисъл че нарязването на резени и опаковането на продукта (в случая „Schwarzwälder Schinken“) могат да се извършват само в района на производство, да се вземе въз основа на действащия към момента на подаването на заявката Регламент 510/2006 ⁽¹⁾ или въз основа на действащия понастоящем Регламент 1151/2012 ⁽²⁾?
- 2) В случай че решението следва да се вземе въз основа на действащия понастоящем Регламент 1151/2012,
 - 2.1 а) представлява ли обстоятелството, че неправилното транспортиране на продукта за целите на преработката (нарязване и опаковане) в други райони може да влоши автентичния вкус, автентичното качество и годността, от гледна точка на гарантиране на качеството на продукта достатъчно специфично за продукта основание по смисъла на член 7, параграф 1, буква д) от Регламент 1151/2012 за това, че нарязването на резени и опаковането могат да се извършват само в района на производство?
 - б) Представяват ли предвидените в спецификацията изисквания за нарязването на резени и опаковането, които не са по-строги от приложимите критерии за хигиена на храните, от гледна точка на гарантиране на качеството достатъчно специфично за продукта основание по смисъла на член 7, параграф 1, буква д) от Регламент 1151/2012 за това, че нарязването на резени и опаковането могат да се извършват само в района на производство?

2.2 а) Може ли по отношение на предвидено в спецификацията на защитено географско указание правило, съгласно което нарязването на резени и опаковането могат да се извършват само в района на производство, принципно да се приеме, че е налице достатъчно специфично за продукта основание по смисъла на член 7, параграф 1, буква д) от Регламент 1151/2012, поради обстоятелството че в този случай възможните в това отношение проверки (на съответствието с продуктова спецификация, извършвани спрямо производителите) в района на производство (член 7, параграф 1, буква д) във връзка с член 36, параграф 3, буква а) и член 37 от Регламент 1151/2012), предлагат възможност за по-чест контрол и като цяло за по-високи гаранции отколкото проверките (за наличие на недобросъвестно използване в рамките на наблюдението на използването на наименованието на пазара) по смисъла на член 36, параграф 3, буква б) във връзка с член 38 от Регламент 1151/2012?

б) При отрицателен отговор на подвъпрос а):

Има ли основание за различна преценка в случаите, когато същевременно търсенето на продукта е голямо и извън региона и нарязването и опаковането му в значителна степен се извършва извън района на производство, макар и досега да не са констатирани конкретни случаи на недобросъвестно използване на защитеното географско указание по смисъла на член 13 от Регламент 1151/2012?

2.3 Може ли по отношение на предвидено в спецификацията на защитено географско указание правило, съгласно което нарязването на резени и опаковането могат да се извършват само в района на производство, принципно да се приеме, че е налице достатъчно специфично за продукта основание по смисъла на член 7, параграф 1, буква д) от Регламент 1151/2012, поради обстоятелството че в противен случай възможността за проследяване на преработения продукт няма да е гарантирана по сигурен начин?

В това отношение от значение ли е обстоятелството, че:

- а) възможността за проследяване на храни, и по-специално на храни от животински произход трябва да бъде гарантирана съгласно член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽³⁾ във връзка с Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011 на Комисията относно изискванията за възможността за проследяване, установени с Регламент (ЕО) № 178/2002 относно храните от животински произход ⁽⁴⁾;
- б) възможността за проследяване на продукта трябва да бъде гарантирана посредством участието на преработвателите на продукта в частни схеми за гарантиране, които от правна страна са доброволни, но фактически са задължителни?

2.4 При утвърдителен отговор на [въпроси 2.1., 2.2 или 2.3],

Може ли, или е задължително в спецификация на защитено географско указание да се предвиди като средство, което е по-малко ограничително в сравнение със задължителното преместване на операциите по нарязване и опаковане в района на производство, че установените извън района на производство преработватели на продукта трябва в това отношение да се подложат на контрол от страна на органите, които съгласно спецификацията са отговорни за извършването на проверки в района на производство (член 7, параграф 1, буква ж) от Регламент 1152/2012?

3) В случай че решението следва да бъде взето въз основа на Регламент 510/2006 (вж. първия въпрос), запитващата юрисдикция моли за отговор на поставените в точка 2 въпроси въз основа на Регламент 510/2006, и по-специално въз основа на член 4, параграф 2, буква д) във връзка с член 8 и съображение 8 от Регламент (ЕО) № 1898/2006 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 2006 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68.

⁽⁴⁾ ОВ L 242, 2011 г., стр. 2.

⁽⁵⁾ ОВ L 369, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 214.

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на
16 юни 2017 г. — Ahmed Shajin/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Дело C-369/17)

(2017/C 293/22)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ahmed Shajin

Ответник: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Преюдициален въпрос

Следва ли от израза „е извършило тежко престъпление“, използван в член 17, параграф 1, буква б) от Директива 2011/95/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, че предвиденото от закона за конкретното престъпление съгласно правото на конкретна държава членка наказание може да бъде единственият критерий, за да се определи дали молителят е извършил престъпление, което може да изключи правото му на субсидиарна закрила?

⁽¹⁾ ОВ L 337, 2011 г., стр. 9.

Преюдициално запитване от Högsta (Швеция), постъпило на 29 юни 2017 г. — Konkurrensverket/
SJ AB

(Дело C-388/17)

(2017/C 293/23)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Konkurrensverket

Ответник: SJ AB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 5, параграф 1, втора алинея от Директива 2004/17⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че съществува мрежа в областта на транспортните услуги, когато по управлявана от държавата железопътна мрежа за национален и международен железопътен превоз се предоставят транспортни услуги в съответствие с националните разпоредби, с които се транспонира Директива 2012/34⁽²⁾ и които предвиждат разпределяне на железопътния инфраструктурен капацитет по заявка на железопътните дружества, като същите национални разпоредби изискват изпълнение на всички такива заявки, доколкото това е възможно?

- 2) Трябва ли член 5, параграф 1, първа алинея от Директива 2004/17 да се тълкува в смисъл, че предоставяне или експлоатиране на мрежа по смисъла на тази разпоредба представлява дейност, която се извършва от железопътно предприятие по смисъла на Директива 2012/34 и която включва предоставяне на транспортни услуги по железопътна мрежа на обществеността?

⁽¹⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3).

⁽²⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 2012 г., стр. 32).

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea (Румъния), постъпило на 29 юни 2017 г. —
Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA**

(Дело С-392/17)

(2017/С 293/24)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Oradea

Страни в главното производство

Въззивник: Sindicatul Energia Oradea

Въззиваема страна: SC Termoelectrica SA

Преюдициални въпроси

В съответствие ли са с член 114, трета алинея ДФЕС, с членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, както и с Рамкова директива 89/391/ЕИО ⁽¹⁾ и с последващите специални директиви, разпоредбите на Ordinul 50/1990 [Наредба 50/1990 г.], така както се тълкуват в Решение 9/2016 на ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție], постановено по жалба в интерес на закона и задължително за редовните съдилища, съгласно което работните места, попадащи в категория I и II, са стриктно и ограничително изброените в приложения 1 и 2 към Наредбата, и съдилищата не могат да разширяват приложението на разпоредбите на тази Наредба по отношение на други сходни случаи, вследствие на което се изключва възможността за признаване на работниците на пенсионните придобивки при пенсиониране, произтичащи от тежките условия на труд, в които работниците са осъществявали своята дейност?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 5, том 2, стр. 88).

Иск, предявен на 3 юли 2017 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело С-399/17)

(2017/С 293/25)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Němečková и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да приеме за установено, че като не е осигурила извозването на материала TPS-NOLO (Geobal), превозен от Чешката република в Катовице (Полша), обратно в Чешката република, същата не е изпълнила задълженията си по член 24, параграф 2 и член 28, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци⁽¹⁾
- да осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Превозеният от Чешката република в Полша материал TPS-NOLO (Geobal), получен от опасни отпадъци от сметище (лагуните Ostramo), е депозиран на друг обект в Чешката република и класифициран като отпадък от битум, получен при рафинирането, дестилацията или пиролизата на органични вещества, според полските органи представлява отпадъци, попадащи в приложното поле на приложение IV към Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци (наричан по-нататък „Регламентът относно превози на отпадъци“).
2. Тъй като Чешката република оспорва класифицирането на въпросното вещество като отпадък, като се основава на регистрацията на материала по Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕО на Съвета и директиви 91/155/ЕО, 93/67/ЕО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията⁽²⁾ (наричан по-нататък „Регламентът REACH“), възниква конфликтна ситуация, която следва да се разреши въз основа на член 28, параграф 1 от Регламента относно превози на отпадъци, тъй като според него въпросният материал трябва да се третира така, все едно че е отпадък.
3. Регистрацията на материала в съответствие с Регламента REACH не е гаранция, че използването на веществото няма да доведе до вредни общи последици за околната среда или здравето на човека, или че веществото автоматично престава да бъде отпадък. При липсата на национално решение, установяващо, че въпросното вещество е достигнало до състояние, в което отпадъкът престава да бъде отпадък, не може да се счита, че регистрацията на това вещество в съответствие с Регламента REACH е валидна въз основа на член 2, параграф 2 от Регламента REACH.
4. Тъй като въпросното вещество е транспортирано през границата без нотификация, транспортът трябва да се счита за „незаконен превоз“ по смисъла на член 2, параграф 35, буква а) от Регламента за отпадъците. В такъв случай компетентният орган, отговорен за изпращането, трябва да получи информация чрез подходяща процедура, за да се увери, че въпросните отпадъци са взети обратно в съответствие с член 24, параграф 2 от Регламента, което Чешката република неоснователно отказва да направи. Това задължение не противоречи на член 128 от Регламента REACH, който гарантира свободното движение на вещества, смеси или вещи по смисъла на член 3 от Регламента REACH, тъй като отпадъците са изрично изключени от приложното поле на този регламент (вж. член 2, параграф 2 от Регламента REACH).

⁽¹⁾ ОВ L 190, 2006 г., стр. 1, Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172.

⁽²⁾ ОВ L 396, 2006 г., стр. 1, Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3.

Преюдициално запитване от Förvaltningsrätten i Malmö migrationsdomstolen (Швеция), постъпило на 6 юли 2017 г. — A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

(Дело C-404/17)

(2017/C 293/26)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Ответник: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Преюдициален въпрос

Трябва ли молба, съдържаща предоставена от жалбоподателя информация, която се приема за достоверна и поради това служи като основание за разглеждане на посочената молба, но която е недостатъчна, за да се установи нужда от международна закрила с мотива, че с информацията за страната [на произход] се посочва, че органите предлагат приемлива закрила, да се счита за очевидно неоснователна по смисъла на член 31, параграф 8 от преразгледаната Директива 2013/32⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

Иск, предявен на 10 юли 2017 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-416/17)

(2017/C 293/27)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, W. Roels)

Ответник: Френска република

Искания

— да се установи, че като е запазила действието на разпоредби, насочени към премахване на икономическото двойно данъчно облагане на дивиденди, които позволяват на дружество майка, когато разпределя на акционерите си дивиденди, изплатени от дъщерните му дружества, да приспада от удържката върху доходите от дивиденди, за чието внасяне е задължено, данъчния кредит, свързан с разпределянето на тези дивиденди, ако същите са от установено във Франция дъщерно дружество, но не предлага тази възможност, ако дивидентите са с произход от установено в друга държава членка дъщерно дружество, при положение че в последната хипотеза това законодателство не предоставя право на данъчен кредит, свързан с разпределянето на дивидентите от това дъщерно дружество, доколкото съгласно съдебната практика на Държавния съвет са уважени искания за възстановяване на удържките, получени в нарушение на правото на Съюза по смисъла на решението на Съда по дело C-310/09 *Accor*⁽¹⁾ при следните ограничения:

- правото на възстановяване на незаконосъобразно получената удържка е ограничено от отказа да се вземе предвид данъчното облагане на непреките дъщерни дружества, установени извън Франция,
- правото на възстановяване на незаконосъобразно получената удържка е ограничено от непропорционални изисквания в областта на доказването,
- правото на възстановяване на незаконосъобразно получената удържка е ограничено от свеждането на данъчния кредит до една трета от размера на преразпределения във Франция дивидент от дъщерно дружество, установено извън Франция, като в качеството на административна юрисдикция от последна инстанция Държавният съвет е възприел тези ограничения без да отпрати запитване до Съда, за да се прецени съвместимостта на тези ограничения с правото на Съюза,

Френската република не е изпълнила задълженията си по член 49, член 63 и член 267, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз съобразно с принципите на равностойност и ефективност.

— да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Европейската комисия поддържа, че Франция, посредством постоянната съдебна практика на Държавния съвет като нейна върховна административна юрисдикция, е отказала на осигури пълно действие на решението на Съда по дело C-310/09 *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, по-специално като е наложила ограничения в противоречие с правото на Съюза за възстановяването на недължимо получен данък, а именно удържката върху доходите от капитали.

В решението си *Accor*, постановено по преюдициално запитване, Съдът е констатирал, че френските данъчни норми, насочени към премахване на икономическото двойно данъчно облагане на дивидентите, водят до дискриминация в областта на облагането на дивидентите с произход от други държави — членки на ЕС. Следователно данъкът, за който Съдът е приел, че е начислен в противоречие с правото на Съюза, трябва да бъде възстановен.

Комисията счита, че Франция не изпълнява решението на Съда в три конкретни аспекта:

- тя не отчита данъка, който вече е платен от установените извън Франция дъщерни дружества,
- за да ограничи правото на съответните дружества да получат възстановяване, тя запазва изисквания относно доказването, които не отговарят на изведените от Съда критерии,
- тя ограничава изцяло системата на данъчен кредит до една трета от дивидента, преразпределен от дъщерно дружество, което не е установено във Франция.

Освен това тези нарушения се дължат на факта, че Държавният съвет не е изпълнил задължението си да отправи преюдициално запитване до Съда на основание член 267 ДФЕС.

⁽¹⁾ Решение на Съда (първи състав) от 15 септември 2011 г. по дело C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581

Жалба, подадена на 11 юли 2017 г. от Deza, a.s. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 май 2017 г. по дело T-115/15, Deza, a.s./ЕЧНА

(Дело C-419/17P)

(2017/C 293/28)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Deza, a.s. (представител: P. Dejl, advokát)

Други страни в производството: Европейска агенция по лекарствата, Кралство Дания, Кралство Нидерландия, Кралство Швеция, Кралство Норвегия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение на Общия съд от 11 май 2017 г. по дело T-115/15,
- да се отмени решение № ED/108/2014 на ЕЧНА от 12 декември 2014 г.,
- да се осъди ЕЧНА да плати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в производството по обжалване пред Съда и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

1. Общият съд е изтъквал и приложил неправилно Регламента REACH.

Общият съд е изтъквал и приложил неправилно Регламента REACH. Жалбоподателят продължава да счита, че решението на ЕСНА е било прието *ultra vires*, тъй като (i) ЕСНА не е имала правомощието да допълва съществуващото идентифициране на веществото ДЕРН съгласно член 57, буква в) от Регламента REACH с ново идентифициране на това вещество съгласно член 57, буква е) от Регламента REACH; (ii) приемането на решението на ЕСНА се предхожда от незаконосъобразна процедура и (iii) решението на ЕСНА заобикаля правно задължителната процедура, предвидена от Съвета и Европейския парламент за приемането на общозадължителни/хармонизирани критерии за идентифицирането на вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система.

2. Общият съд е изтъквал и приложил неправилно принципа на правна сигурност.

Тъй като (i) решението на ЕСНА е създадо объркващо, неясно и непредвидимо правно положение, което не дава възможност на жалбоподателя да установи конкретния обхват на наложените му задължения, (ii) не са налице общозадължителни/хармонизирани критерии за идентифицирането на вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система и (iii) ЕСНА няма правомощие да допълва съществуващото идентифициране на веществото ДЕРН съгласно член 57, буква в) от Регламента REACH с ново идентифициране съгласно член 57, буква е) от Регламента REACH, изводът на Общия съд, че решението на ЕСНА не нарушава принципа на правна сигурност, е неправилно.

3. Общият съд е осъществил контрол върху решението на ЕСНА по начин, който не съответства на изискванията за съдебен контрол върху решенията на институциите и органите на Европейския съюз, и също така е изопачил фактите и доказателствата.

4. С оглед на изложените нередности, Общият съд е нарушил правата на жалбоподателя и принципите, установени в Европейска конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и в Харта на основните права на Европейския съюз, и по-конкретно правото на справедлив процес, правото на необезпокоявано ползване на своята собственост и принципа на правна сигурност.

Иск, предявен на 14 юли 2017 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-427/17)

(2017/C 293/29)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

- да установи, че като не осигурила съхраняването и отвеждането с цел преработване на водите, събирани в комбинираната канализационна система за събиране на градските отпадъчни води и дъждовната вода в 14 агломерации, в съответствие с изискванията на Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води ⁽¹⁾, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 3, параграфи 1 и 2 от Приложение I, точка А, и от бележката под линия на стр. 1 от Директива 91/271/ЕИО;
- да установи, че като не е въвела вторично пречистване или равностойна обработка или като не е представила достатъчно доказателства за привеждането в съответствие с Директива 91/271/ЕИО по отношение на 25 агломерации, Ирландия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 4, параграфи 1 и 3 във връзка с изискванията по член 10 и по Приложение I, буква Б от Директива 91/271/ЕИО.
- да установи, че като не гарантирала, че градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи на 21 агломерации, преди заустването им в чувствителни зони са подлагани на по-строга пречистване от предвиденото в член 4 и отговарят на предписанията, съдържащи се в приложение I, точка Б от директива 91/271/ЕИО, Ирландия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 5, параграфи 2 и 3 във връзка с изискванията на член 10 и на приложение I, точка Б от Директива 91/271/ЕИО.

- да установи, че като не гарантирала, че заустването на отпадъчните води, произхождащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води в агломерациите Arklow (IEAG_547) и Castlebridge (IEAG_515) подлежи на предварително регламентиране и/или на издаването на специални разрешителни, Ирландия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 12 от Директива 91/271/ЕИО.
- да осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Член 3, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО изисква от държавите членки да следят за това агломерациите, надхвърлящи определена големина, да бъдат съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води. Когато държава членка реши да въведе комбинирана канализационна система, която събира градски отпадъчни води и дъждовна вода, тази система трябва да бъде разработена по начин, по който събраните води да бъдат съхранявани и отвеждани за тяхната обработка, като се отчитат климатичните условия и сезонните колебания. Като се имат пред вид данните, получени в рамките на 7-ия и 8-ия редовен преглед на докладите на основание член 15 от директивата, така и от обсъжданията с Ирландия във фазата, предхождаща съдебното производство, Комисията е на мнение, че Ирландия не се е съобразила с това задължение по отношение на 14 агломерации поради отсъствието на система за събиране или поради прекалено изтичане.

Член 4, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО изисква държавите членки да следят за това градските отпадъчни води на агломерациите, надхвърлящи определена големина, да бъдат подложени на вторично пречистване или на равностойна обработка преди заустването им. Освен това член 4, параграф 3 от директивата изисква от държавите членки да следят за това заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води да отговарят на изискванията, предвидени в приложение I, раздел Б от директивата. След като оценява данните, предоставени от Ирландия, Комисията преценява, че Ирландия не е изпълнила изискванията на член 4 по отношение на 25 агломерации поради отсъствието на пречиствателни станции, които да обработват количествата отпадъчни води, генерирани в обслужваната от тях агломерация, поради неспазване на изискванията на приложение Б или поради неспазването на член 3 от директивата.

Член 5 от Директива 91/271/ЕИО изисква, от друга страна, държавите членки да определят чувствителните зони и за всички агломерации, които надхвърлят определена големина, и в които се извършва заустване в тези зони, да се осигури по-строго пречистване от предвиденото в член 4, което да отговаря на изисквания на приложение I, точка Б. След преценка на данните, представени от Ирландия, Комисията преценява, че Ирландия не е приложила правилно член 5 по отношение на 21 агломерации.

Член 12 от Директива 91/271/ЕИО изисква компетентните органи да следят за това заустването на отпадъчните води, произхождащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, да бъде подложено на предварително регламентиране и/или на издаването на специални разрешителни. С оглед на информацията, предоставена от Ирландия, Комисията преценява, че Ирландия не е изпълнила изискванията на член 12 по отношение на две агломерации, в които пречиствателните станции работят без валидно разрешително.

(¹) JO 1991, L 135, p. 40.

Жалба, подадена на 15 юли 2017 г. от Meta Group Srl срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 4 май 2017 г. по дело T-744/14, Meta Group/Комисия

(Дело C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Meta Group Srl (представител: A. Formica, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени и/или да измени решение от 4 март 2017 г. Meta Group/Комисия, T-744/14 поради допуснати грешки при прилагане на правото и тъй като е необосновано;

- в резултат на това да установи неизпълнение от Комисията на финансовите ѝ задължения, произтичащи от договори за отпускане на безвъзмездна помощ FP5-6 и CIP на обща стойност 566 377,63 евро, като дължими и неизплатени безвъзмездни помощи, както и да обяви незаконосъобразния характер на извършените от Комисията прихващания с вземанията, посочени от жалбоподателя;
- в резултат на това да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя посочената сума от 566 377,63 евро, заедно с лихвата за забава и валутната ревалоризация;
- както и да осъди Комисията да заплати обезщетение за вредите, причинени на жалбоподателя, на обща стойност от 815 000 евро или по-голяма сума, която Съдът евентуално ще определи след настоящото производство, освен допълнителните вреди, причинени от незаконосъобразността на горепосочените прихващания.

Основания и основни доводи

- I. *Неправилно и/или погрешно прилагане на членове 1134 и 1135 от белгийския граждански кодекс относно задължението за добросъвестно изпълнение на договорите. Неправилно и/или погрешно прилагане на членове 1156, 1157 и 1161 от белгийския граждански кодекс относно тълкуването на договорите. Неправилно и/или погрешно прилагане на принципите на правото на Съюза относно обвързващото действие на договорите, относно добросъвестното изпълнение, относно тълкуването на договорите и относно правната сигурност.*

Като отхвърля третото основание, изтъкнато в подкрепа на иска, обжалваното съдебно решение нарушава нормите на белгийския граждански кодекс и на правото на Съюза относно обвързващото действие на договорите, тъй като не признава обвързващото действие между страните на клаузата на страница 47 от допълнителното споразумение към договора Ecolink+ и тъй като не приема, че позоваването на приложената към договора методология не е използване на методологията, предложена от META и предоставена на 21 декември 2009 г.

- II. *Неправилно и/или погрешно прилагане на членове II.20 от насоки FP6. Неправилно и/или погрешно прилагане на член 17, отнасящ се до общностни програми. Неправилно и/или погрешно прилагане на членове 1134, 1135, 1156, 1157 и 1161 от белгийския граждански кодекс. Нарушение на принципа за недопускане на противоречие.*

Като отхвърля четвъртото и петото основания, изтъкнати в подкрепа на иска, обжалваното съдебно решение нарушава принципа на недопускане на противоречие, критериите от насоки FP6 и нормите на белгийския граждански кодекс относно добросъвестното изпълнение на договорите, по-специално като не признава обвързващото действие на клаузите от насоки FP6, които предвиждат стриктно и точно прилагане към фактите в основата на спора, по-конкретно що се отнася до разходите за вътрешни консултанти.

- III. *Нарушение на принципите на процесуалното право на Съюза относно правото на защита и на стриктно спазване на принципа на състезателност. Нарушение на член 64 от Процедурния правилник. Липса на каквито и да било мотиви по основен за спора въпрос.*

Като отхвърля първите две основания, изтъкнати в подкрепа на иска, обжалваното съдебно решение нарушава принципите на правото на Съюза относно стриктното спазване на принципа на състезателност и правото на защита, както и член 64 от Процедурния правилник, при това без да разгледа правните доводи на ищеца в неговото становище по документа, наречен „Приложение E.4“, представен от Комисията едва в съдебното заседание, в който без забележки са приети твърденията на насрещната страна и без да са достатъчно мотиви за констатациите.

- IV. *Неправилно и/или погрешно прилагане на Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes и на клаузите на Седма рамкова програма. Явна грешка в преценката на обстоятелство, което е от решаващо значение за фактите в основата на спора.*

Като отхвърля първите две основания, повдигнати в подкрепа на иска, обжалваното съдебно решение освен това нарушава финансовите насоки на Шестата рамкова програма и изопачава фактите в основата на спора, като изчислява неправилно и подвеждащо броя на часовете, посветени на договор, свързан с проекта Bridge, а именно относно хипотезата, че доставчикът -свързано лице, е извършвал всеки ден от всеки месец в продължение на осем часа непрекъсната дейности, свързани с този договор.

- V. *Неправилно и/или погрешно прилагане на членове 1134, 1135, 1156, 1157 и 1161 от белгийския граждански кодекс. Нарушение на принципа на правото на Съюза за оправданите правни очаквания, тъй като той се прилага и за частноправни договорни отношения, чийто предмет е от обхвата на публичното право.*

Като отхвърля шестото повдигнато в подкрепа на иска основание, обжалваното съдебно решение нарушава нормите на гражданското право относно обвързващата сила на договорите, както и принципа на добросъвестно изпълнение на договорите, тъй като не признава, че деянията на Комисията, чиято кулминация е подписването на допълнителното споразумение, довели до възникване на оправдани правни очаквания у ищеца, че предложената от него методология ще бъде приета.

Жалба, подадена на 26 юли 2017 г. от Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 16 май 2017 г. по дело T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank/Европейска централна банка

(Дело C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (представители: A. Glos, T. Lübbig и M. Benzing, адвокати)

Други страна в производството: Европейска централна банка (ЕЦБ), Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение на Общия съд от 16 май 2017 г. по дело T-122/15,
- да се отмени решение на ЕЦБ от 5 януари 2015 г. (ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3), като се разпореди запазване на последиците относно заместването на решение на ЕЦБ от 1 септември 2014 г. (ECB/SSM/14/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1),
- при условията на евентуалност, да се отмени посоченото решение на Общия съд и делото му бъде върнато за ново разглеждане,
- да се осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Първо основание, изведено от нарушение на правото на Съюза с тълкуването и прилагането на член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ ⁽¹⁾ и на член 70 от Рамковия регламент за ЕНМ ⁽²⁾.

Общият съд е направил неправилно тълкуване на релевантните разпоредби на член 6, параграф 4, втора алинея от Регламента за ЕНМ във връзка с член 70, параграф 1 от Рамковия регламент за ЕНМ. Той неправилно стига до извода, че „особените обстоятелства“, които трябва да доведат до класирането на институция като по-малко значима, са налице само ако прекият надзор от националните органи позволява по-добре да се постигнат целите на Регламента за ЕНМ, отколкото прекият надзор на ЕЦБ. Общият съд основава тълкуването си само на английския текст на Регламента за ЕНМ и нарушава принципа, съгласно който текстовете на всички езици са еднакво обвързващи. Общият съд неправилно не тълкува нормите с оглед на правилото от по-висок ранг, каквото е принципът на пропорционалност, приложен към компетентността. Той неправилно отрича, че е налице явна грешка в преценката, допусната от ЕЦБ при анализа на положението, и не провежда по-задълбочена проверка, отколкото е провела ЕЦБ преди него, дали с оглед на специфичните фактически обстоятелства, изложени от жалбоподателя, той не трябва да бъде считан за по-малко значима институция поради „особени обстоятелства“ по смисъла на член 6, параграф 4, втора алинея от Регламента за ЕНМ във връзка с член 70, параграф 1 от Рамковия регламент за ЕНМ. По този начин Общият съд нарушава задължението си да извърши изчерпателна проверка на допуснатите в обжалваното решение грешки в преценката.

2. Второ основание: изопачаване на обжалваното решение и неправилна преценка на изискванията за мотивиране

Общият съд изопачава мотивите на обжалваното решение и замества със своите мотиви тези на ЕЦБ. Тъй като изопачава съдържанието на обжалваното решение, не установява, че ЕЦБ не отговаря на определените в правото на Съюза изисквания във връзка със задължението за мотивиране. Мотивите на обжалваното решение не са последователни и са вътрешно противоречиви.

3. Трето основание: Общият съд допуска процесуални нарушения, като се спира на аспекти, които не са предмет на производството

Решението на Общия съд нарушава правото на изслушване на жалбоподателя и принципа на състезателното начало. Мотивите на съдебното решение въвеждат съществени за изхода на спора аспекти, които не са били предмет на обсъждане в хода на производството пред съда.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, стр. 63).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ОВ L 141, стр. 1).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — ADR Center/Комисия

(Дело T-644/14) ⁽¹⁾

(Финансова помощ — Обща програма „Основни права и правосъдие“ за периода 2007 — 2013 г. — Специална програма „Гражданско правосъдие“ — Жалба за отмяна — Решение, което представлява изпълнително основание — Член 299 ДФЕС — Компетентност на органа, приел акта — Принцип на добра администрация — Искане да бъде разпоредено на Комисията да изплати остатък от сумата, дължима по силата на споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства — Частично изменение на квалификацията на жалбата — Арбитражна клауза — Компетентност на Общия съд — Допустими разходи)

(2017/C 293/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ADR Center SpA (Рим, Италия) (представители: първоначално L. Tantalò, впоследствие A. Guillerme, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално J. Estrada de Solà и L. Cappelletti, впоследствие J. Estrada de Solà и S. Delaude)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2014) 4485 окончателен на Комисията от 27 юни 2014 г. относно възстановяването на част от финансовата помощ, изплатена на жалбоподателя в изпълнение на трите споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, сключени в рамките на специалната програма „Гражданско правосъдие“, и от друга страна, искане на основание член 272 ДФЕС да бъде осъдена Комисията да му изплати дължимия по силата на трите споразумения за отпускане на безвъзмездни средства остатък в размер на 49 172,52 EUR, както и обезщетение за вреди и пропуснати ползи

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) ADR Center SpA понася разноските, направени от Европейската комисия, включително разноските на тази институция, свързани с обезпечителното производство, и половината от собствените си разноски, включително и от разноските си, свързани с обезпечителното производство.
- 3) Комисията понася половината от разноските, направени от ADR Center, включително половината от разноските му, свързани с обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 388, 3.11.2014 г.

Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Испания/Комисия

(Дело T-143/15) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Испания — Отделени от производството преки помощи за референтните 2008 г. и 2009 г. — Недостатъци в системата за контрол — Определяне на извадките за проверка — Тежест на доказване — Помощи за развитие на селските райони в автономната област Кастилия и Леон за референтните 2009 г. и 2010 г. — Проверки на място — Ключови проверки — Пропорционалност)

(2017/C 293/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: M. Sampol Pucurull и M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Отговорник: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и I. Galindo Martín)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/103 на Комисията от 16 януари 2015 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделското (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 16, 2015 г., стр. 33).

Диспозитив

- 1) *Отменя Решение за изпълнение (ЕС) 2015/103 на Комисията от 16 януари 2015 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделското (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) в частта, отнасяща се до финансовата корекция, наложена на Кралство Испания вследствие на разследване АА/2009/007/ЕС за референтната 2009 г.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 178, 1.6.2015 г.

Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Белгия/Комисия

(Дело T-287/16) ⁽¹⁾

(ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Разходи, изключени от финансиране — Разходи, направени от Белгия — Възстановявания при износ — Липса на възстановяване, което е резултат от небрежност, отговорен за която е орган на държава членка — Неизчерпване на всички възможни способности за защита — Пропорционалност)

(2017/С 293/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Кралство Белгия (представители: първоначално J.-С. Halleux и M. Jacobs, впоследствие M. Jacobs, L. Van den Broeck и J. Van Holm, подпомагани от É. Grégoire и J. Mariani, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Bouquet и P. Ondrůšek)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/417 на Комисията от 17 март 2016 г. за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделското (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ 2016, L 75, стр. 16) в частта, в която не допуска финансиране за Кралство Белгия на стойност 9 601 619,00 евро

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 270, 25.7.2016 г.

Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Cafés Pont/EUIPO — Giordano Vini (Art's Café)(Дело T-309/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Art's Café“ — Реално използване на марката — Член 15, параграф 1 и член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 293/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cafés Pont, SL (Сабадел, Испания) (представители: E. Manresa Medina и J. Manresa Medina, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Vonne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Giordano Vini SpA (Диано д'Алба, Италия) (представители: F. Jacobacci и L. Ghedina, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 1 април 2016 г. (преписка R 1110/2015-2) относно производство по искане за отмяна със страни Giordano Vini и Cafés Pont

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Cafés Pont, SL да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 16.8.2016 г.

Решение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — Mediaexpert/EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)(Дело T-780/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „mediaexpert“ — По-ранна национална словна марка „mediaexpert“ — Относително основание за отказ — Член 53, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказване на съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната марка — Удостоверение за регистрация на по-ранната марка — Превод — Правила 37—39 и правило 98, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Оправдани правни очаквания)

(2017/C 293/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mediaexpert sp. z o.o. (Варшава, Полша) (представител: J. Aftyka, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Mediaexpert S.A. (Варшава)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 11 август 2016 г. (преписка R 2583/2015-1), постановено в производство по обявяване на недействителност със страни Mediaexpert sp. z o.o. и Mediaexpert S.A.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Mediaexpert sp. z o.o. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 6, 9.1.2017 г.

Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — ВРС Lux 2 и др./Комисия

(Дело T-812/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ на португалските органи за реструктурирането на финансовата институция Banco Espírito Santo — Създаване и капитализация на преходна банка — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на правен интерес — Недопустимост)

(2017/C 293/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ВРС Lux 2 Sàrl (Зенингенберг, Люксембург) и останалите 19 жалбоподатели, наименованията на които се съдържат в приложение към определението (представители: P. Fajardo, адвокат, J. Webber и M. Steenson, solicitors, и K. Vason, QC)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и P.-J. Loewenthal)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и S. Jaulino, подпомагани от M. Mendes Pereira, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С (2014) 5682 окончателен на Комисията от 3 август 2014 г. относно държавна помощ SA.39250 (2014/N) — Португалия — Реструктуриране на Banco Espírito Santo

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда ВРС Lux 2 Sàrl и останалите жалбоподатели, наименованията на които се съдържат в приложение, да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят тези на Европейската комисия по настоящото производство и по обезпечителното производство.
- 3) Португалската република понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — De Masi/Комисия

(Дело T-423/16) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Достъп до документи — Регламент (ЕО) №1049/2001 — Документи относно работата на групата „Кодекс за поведение (данъчно облагане на предприятията)“, създадена от Съвета — Отговор на първоначалните заявления след справедливо решение — Липса на потвърдително решение — Недопустимост)

(2017/C 293/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fabio De Masi (Брюксел, Белгия) (представител: A. Fischer-Lescano, преподавател)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: първоначално J. Vaquero Cruz и F. Erlbacher, впоследствие J. Vaquero Cruz)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решенията, които се съдържат, от една страна, в писмото от 20 май 2016 г., и от друга страна, в писмото от 13 юли 2016 г., изпратени в отговор на заявленията за достъп до документите на групата „Кодекс за поведение (данъчно облагане на предприятията)“, подадени от жалбоподателя на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2011 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 73)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Г-н Fabio De Masi понася направените от него съдебни разноски и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 10.10.2016 г.

Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — Pfizer и Pfizer santé familiale/Комисия (Дело T-716/16) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Тарифна и статистическа номенклатура — Класиране в Комбинираната номенклатура — Тарифни подпозиции — Приложими мита за стоките, класирани в тези тарифни подпозиции — Подзаконов акт, който включва мерки за изпълнение — Липса на лично засягане — Недопустимост)

(2017/C 293/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Pfizer Ltd (Сандуич, Обединено кралство) и Pfizer Santé familiale (Париж, Франция) (представители: L. Catrain González, avocat, и E. Wright, barrister)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: A. Caeiros и K. Skelly)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1140 на Комисията от 8 юли 2016 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ 2016 L 189, стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Pfizer Ltd и Pfizer Santé familiale да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 462, 12.12.2016 г.

Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — PGNiG Supply & Trading/Комисия
(Дело T-849/16 R)

(Обезпечително производство — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Искане на Bundesnetzagentur за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване от правилата на Съюза — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2017/С 293/40)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: PGNiG Supply & Trading GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: M. Jeżewski, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: O. Veunet и K. Herrman)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: T. Henze и R. Kanitz)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, целяща спиране на изпълнението на Решение С(2016) 6950 окончателен на Комисията от 28 октомври 2016 година за изменение на условията за изключване на газопровода OPAL от обхвата на задължението за прилагане на правилата за достъп на трети лица (ТРА) и тарифните регулации съгласно Директива 2003/55/ЕО

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Отменя определението от 23 декември 2016 г., PGNiG Supply & Trading/Комисия (T-849/16 R).
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — Полша/Комисия

(Дело T-883/16 R)

(Обезпечително производство — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Искане на Bundesnetzagentur за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване от правилата на Съюза — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2017/С 293/41)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Република Полша (представители: . Małczyna, M. Kawnik и K. Rudzińska)

Ответник: Европейска комисия (представители: O. Veunet и K. Herrmann)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: Република Литва (представители: D Kriaučiūnas и R. Krasuckaitė)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: T. Henze и R. Kanitz)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, целяща спиране на изпълнението на Решение С(2016) 6950 окончателен на Комисията от 28 октомври 2016 година за изменение на условията за изключване на газопровода OPAL от обхвата на задължението за прилагане на правилата за достъп на трети лица (ТРА) и тарифните регулации съгласно Директива 2003/55/ЕО

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Отменя определението от 23 декември 2016 г., Полша/Комисия (Т-883/16 R).
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Комисия

(Дело Т-130/17 R)

(Обезпечително производство — Вътрешен пазар на природен газ — Директива 2009/73/ЕО — Искане на Bundesnetzagentur за изменение на условията за изключване на газопровод OPAL от правилата на Съюза — Решение на Комисията за изменение на условията за изключване от правилата на Съюза — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2017/С 293/42)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Варшава, Полша) (представител: М. Jeżewski, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: О. Veunet и К. Herrmann)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: Т. Henze и R. Kanitz)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, целяща спиране на изпълнението на Решение С(2016) 6950 окончателен на Комисията от 28 октомври 2016 година за изменение на условията за изключване на газопровода OPAL от обхвата на задължението за прилагане на правилата за достъп на трети лица (ТРА) и тарифните регулации съгласно Директива 2003/55/ЕО

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 21 юли 2017 г. — Argus Security Projects/ЕСВД

(Дело Т-131/17 R)

(Обезпечително производство — ЕСВД — Събиране на вземане чрез прихващане — Искане за постановяване на временни мерки — Финансова вреда — Задължение за полагане на грижа — Липса на неотложност)

(2017/С 293/43)

Език на производството: френски

Страни

Молител: Argus Security Projects Ltd (Лимасол, Кипър) (представители: Т. Bontinck и А. Guillerme, avocats)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) (представители: S. Marquardt, подпомаган от В. Allemeersch, W. De Meester и G. Scraeyen, avocats)

Предмет

Искане на основание член 278 и член 279 ДФЕС за допускане на временни мерки, от една страна, за спиране на изпълнението на решенията за прихващане на Комисията, действаща за сметка на счетоводителя на ЕСВД, съответно за сумите 100 600 EUR, 41 522 EUR и 52 600 EUR (решения, съобщени на 15 март 2017 г.), за 58 924 EUR (решение, съобщено на 7 април 2017 г.) и за 41 422 EUR (решение, съобщено на 19 април 2017 г.) и от друга страна, искане да бъде задължена ЕСВД да не приема други решения за прихващане срещу молителя, докато не бъде постановено окончателно решение по делото, свързано с изпълнението на рамков договор 2008/14/SEC/RELEX/K8, висящо пред първоинстанционния съд Брюксел (Белгия)

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

**Определение на председателя на Общия съд от 20 юли 2017 г. — António Conde & Companhia/
Комисия****(Дело T-244/17 R)****(Временни мерки — Риболовен кораб — Организация за риболов в северозападната част на Атлантическия океан — Допустимост — Молба за допускане на обезпечение — Липса на интерес)**

(2017/C 293/44)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Португалия) (представител: J.R. García-Gallardo Gil-Fournier, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Vouquet, A. Lewis и F. Moro)

Предмет

Молба за постановяване на временни мерки, подадена на основание на членове 278 и 279 ДФЕС, целяща да бъде разпоредено на Европейската комисия да преустанови упражнявания от нея натиск върху Португалската република с оглед на изключването на риболовния кораб *Salvão* от списъка с кораби, плаващи под португалски флаг, които имат право да извършват риболов в регулаторната зона на NAFO

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по разноските.

Жалба, подадена на 14 юни 2017 г. — ТЕ/Комисия**(Дело T-392/17)**

(2017/C 293/45)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: ТЕ (представител: J. Bartončík, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението за образуване на процедура по разследване на Европейската служба за борба с измамите;
- да осъди ответника да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на принципа на субсидиарност, който е основен принцип на правото на Европейския съюз.
2. Второто основание е изведено от нарушение на принципа *ne bis in idem*.

Жалба, подадена на 27 юни 2017 г. — Deza/Комисия

(Дело T-400/17)

(2017/C 293/46)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Чешка република) (представител: адв. P. Dejl)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени частично Регламент (ЕС) 2017/776 на Комисията от 4 май 2017 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. (наричан по-нататък „Регламентът КЕО“), доколкото той класифицира и етикетира веществото anthraquinone с неговото включване в Таблица 3, част 3, от Приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета по следния начин: Индекс №: 606-151-00-4; Международна химична идентификация: anthraquinone; ЕО №: 201-549-0; CAS №: 84-65-1; Код(ове) на класа(овете) и категорията(ите) на опасност: Carc. 1B; Код(ове) на предупреждението(ята) за опасност: H350; Кодове на пиктограмата(ите) и сигналната(ите) дума(и): GHS08 Dgr.; Код(ове) на предупреждението(ята) за опасност: H350.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание, изведено от незаконното и явно неправомерно класифициране и етикетиране на веществото anthraquinone като канцерогенно вещество от категория 1B съгласно таблица 3, част 3 от приложение I към Регламента КЕО.
 - Това класифициране и това етикетиране не се основават на надеждни и приемливи проучвания, които доказват причинно-следствена връзка между веществото anthraquinone като такова и увеличаване на раковите заболявания при изпитанията с животни по смисъла на член 3.6.1 и на член 3.6.2., част 3 от приложение I към Регламента КЕО.
2. Второто основание, изведено от нарушение на правото на жалбоподателя и на принципите, записани в Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и в Хартата на основните права на Европейския съюз
 - Незаконното и явно неправомерното класифициране и етикетиране на веществото anthraquinone като канцерогенно вещество от категория 1B съгласно таблица 3, част 3 от приложение I към Регламента КЕО нарушава по-специално правото на жалбоподателя мирно да се ползва от своята собственост, както и принципа на правната сигурност.

Жалба, подадена на 6 юли 2017 г. — Leino-Sandberg/Парламент

(Дело T-421/17)

(2017/C 293/47)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Päivi Leino-Sandberg (Хелзинки, Финландия) (представители: O. Brouwer и S. Schubert, lawyers)*Ответник:* Европейски парламент**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на Парламента от 3 април 2017 г., с което на жалбоподателя се отказва достъп до решението на посочената институция от 8 юли 2015 г., прието в отговор на потвърждение на заявлението от страна на трето лице съгласно Регламент 1049/2001;
- да осъди ответника да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, от явна грешка в преценката и от липса на мотиви при прилагането на изключението, свързано със защитата на съдебните процедури, което се съдържа в член 4, параграф 2, второ тире от Регламент 1049/2001.
 - Жалбоподателят твърди, че документът, до който се иска достъп, е окончателен административен документ, който не защитен с поверителност и не се обхваща от никое друго изключение от достъпа до документи. Освен това, дори ако подобно изключение трябваше да се приложи в настоящия случай, жалбоподателят поддържа, че ответникът е допуснал явна грешка при тълкуването на изключението или не го е приложил правилно, тъй като не е посочил по какъв начин оповестяването на документа, до който се иска достъп, би засегнало защитата на съдебните процедури.
2. Второто основание е изведено от грешка при прилагане на правото, от явна грешка в преценката и от липса на мотиви при прилагане на критерия за по-висш обществен интерес съгласно член 4, параграф 2, второ тире от Регламент 1049/2001.
3. Третото основание, изтъкнато при условията на евентуалност, е изведено от грешка при прилагане на правото, от явна грешка в преценката и от липса на мотиви при прилагането на член 4, параграф 6 от Регламент 1049/2001.

Жалба, подадена на 10 юли 2017 г. — UF/EPSO

(Дело T-422/17)

(2017/C 293/48)

*Език на производството: литовски***Страни***Жалбоподател:* UF (представител: L. Gudaitė, lawyer)*Ответник:* Европейска служба за подбор на персонал (EPSO)**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 4 април 2017 г. за изключване на жалбоподателя от участие в конкурса за юристи лингвисти с литовски език EPSO/AD/335/16,

- да задължи ответника да разреши на жалбоподателя да поправи явна грешка, като промени нивото на владеене на полски език от B1 на C1,
- да допусне отново жалбоподателя до конкурса за юристи лингвисти с литовски език.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от факта, че ответникът е накърнил оправданите правни очаквания на жалбоподателя и го е въвел в заблуждение, като потвърдил, че заявлението му за участие в конкурса отговаря на всички изисквания.
 - Жалбоподателят твърди, че като потвърдил на 9 януари 2017 г., че заявлението му отговаря на всички изисквания според обявлението за конкурса и като му позволил да участва в компютърните тестове, ответникът го подвел и не му дал възможност да поправи явна техническа грешка във връзка с нивото на владеене на полски език, поради която впоследствие той бил изключен от конкурса.
2. Второто основание е изведено от факта, че ответникът нарушил правата и основателните очаквания на жалбоподателя, като го изключил от конкурса за юристи лингвисти с литовски език.
 - Жалбоподателят твърди, че с решението си от 4 април 2017 г. ответникът, като взел предвид нивото на владеене на полски език, посочено него във формуляра му за кандидатстване, неоснователно го изключил от участие в конкурса, тъй като ответникът бил запознат с действителното му ниво на владеене на полски език въз основа на информацията, съдържаща се в заявление за участие в друг конкурс (EPSO/AD/328/16) и от резултатите от този конкурс. Жалбоподателят твърди, че според практиката на Общия съд журито за конкурса има задължението да провери във всеки отделен случай дали представените дипломи или степени, или професионалният опит на всеки кандидат са надлежно оценени, и решението му за изключване на кандидат от участие в конкурс се счита за акт с неблагоприятни последици по смисъла на член 9, параграф 1 от Правилника за персонала.

Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — António Conde & Companhia/Комисия

(Дело T-443/17)

(2017/C 293/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Португалия) (представител: J. García-Gallardo Gil-Fournier, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията, с което се отказва да се предоставят незабавно на секретаря на Комисията за риболова в североизточните части на Атлантическия океан имената на регистрираните в Португалия кораби SANTA ISABEL и CALVÃO, като по този начин ги лишава от правото да осъществяват риболов на морски костур и скариди от 1 юли 2017 г. в риболовната зона в североизточната част на Атлантическия океан, нарушавайки член 5, параграф 1 от Регламент № 1236/2010 ⁽¹⁾;
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно единствено основание: нарушение от Комисията на член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1386/2007, тъй като тя се е намесила в съставянето или съобщаването на изготвения от Португалия списък с оглед да бъде предоставен на секретариата на Комисията за риболова в североизточните части на Атлантическия океан. По отношение на такива списъци Комисията няма правомощие да прави коментари, да ги изменя, да дава препоръки, да ги оценява, да ги отказва, да ги съставя или да осъществява натиск върху държавите членки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1236/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 година за определяне на схема за контрол и изпълнение в зоната, обхваната от Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2791/1999 на Съвета (ОВ L 348, 2010 г., стр. 17).

Определение на Общия съд от 17 юли 2017 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка, поставена върху предната страна на автомобил)

(Дело T-86/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/50)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Определение на Общия съд от 17 юли 2017 г. — Aston Martin Lagonda/EUIPO (Изображение на решетка на автомобилен радиатор)

(Дело T-88/15) ⁽¹⁾

(2017/C 293/51)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Определение на Общия съд от 17 юли 2017 г. — DQ и др./Парламент

(Дело T-38/17) ⁽¹⁾

(2017/C 293/52)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 3.4.2017 г.

Определение на Общия съд от 20 юли 2017 г. — GY/Комисия**(Дело T-203/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 293/53)

Език на производството: френски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG